

ВТРИ несподіваних змін вже тривалий час випробовують на міцність українське земельне законодавство. Між тим у селян катма віри в те, що Верховна Рада у її нинішньому складі здатна ухвалити такий закон про основне національне багатство країни, що насамперед захищав би їхні віковічні права господарів-трударів, чий спосіб життя є невіддільним від землі. Наприклад, абсолютно неприйнятним є законопроект «Про обіг земель сільськогосподарського призначення», в якому запропонована кількість землі в одні руки після зняття мораторію дорівнює... 200 гектарів! Ця латифундистська норма запропонована фермерам і всім селянам навіть не для обговорення, бо не так просто їхні результати підгорнути під свою руку. Вочевидь, якщо беззастережно скасувати існуючий мораторій на продаж землі, то незабаром вона такими чималими «пирогоми» опиниться в руках кількох сімей, і не гарантовано з українським корінням...

Земельний ринок

Що дасть Україні травнева «рубка»?

НА ЧОМУ може зупинитися парламент – невідомо. До того ж значна частина народних обранців і сільських виборчих округів, судячи з їхніх декларацій, насправді представниками трудового, за колишнім визначенням, селянства не є. Коли ж дозволять скуповувати землі такими величезними масивами, і це станеться, то що ж матимуть інші українці? Ситуація мимоволі нагадала події майже 25-літньої давності, які довелося побачити

у селі М'якеньківка Решетилівського району Полтавщини.

Це мальовниче полтавське село затишним зеленим острівцем тулиться в долині до дороги, яка веде

з Решетилівки на Каленики і Сухорабівку. Вихідного дня пізньої осені 1992-го до нього завітали голова Полтавського облземвідділу з представниками району. Подія назріла незвичайна – у

грудні 91-го вийшов перший закон «Про селянське (фермерське) господарство», і перші три м'якеньківці подали заяви у фермери. Це були молоді чоловіки з аграрною освітою, віком трохи за трид-

цять – бригадир тракторної бригади, обліковець та інженер-механік. Та всіх ошелешило не стільки усвідомлене і ще незвичайне для тих часів рішення перспективних колгоспних кадрів, як новина: в одні руки даватимуть 20 гектарів ріллі!

Читайте - стор. 3

18 травня - День вишиванки

НАЙСИЛЬНІША людина України Василь Вірастюк сказав: «Вишиванка для мене - це сорочка, зроблена маминими руками!»

Я пригадую свій останній студентський рік. До нас, п'ятикурсників, до гуртожитку підселили початкуючих на підготовчому курсі іноземних студентів, щоб вони у процесі спілкування опанували мову – російську, яка на той час у Київському університеті імені Тараса Шевченка була міжнародною.

Мені та моєму однокурснику Саші Макаренку, можна сказати, поталанило: нам у співмешканці «дісталися» палестинець Асам та йорданець Асад, які були досить мирними порівняно з агресивними нігерійцями, що жили у сусідній кімнаті.

Араби допитливо цікавилися нашим життям, особливо балакучий і прискіпливий Асад. Але не було меж їхньому захопленню, я б сказав, зачудуванню, коли Саша Макаренко постав перед ними в українській вишиванці, одягненій, уже не пам'ятаю з нагоди якогось свята. Родом він був із чернігівської Сосниці – малої батьківщини Олександра Довженка, дуже добре знав і шанував творчість свого видатного земляка.

Погляд молодих нащадків древнього народу з Аравійського півострова привернув, мені здається, саме білосніжний колір вишиванки, що асоціювався з національним арабським білим халатом, та

Як мати рідненька, то й сорочка біленька

ще яскравий чорно-червоний орнамент. Араби все допитувалися, де можна придбати таку сорочку. У ті часи навіть у Києві вишиванка була рідкістю (траплялася у художньому салоні на Хрещатику), а тих, хто її носив, вважали ледь не білою вороною.

Мені Сашкова сорочка нагадала образок на поку-

ті рідної хати в обрамленні решетилівського рушника, гаптованого червоними та чорними нитками. Моя бабуся Одарка Калістратівна повісила цей образок на святе місце у тридцятих роках після колективізації, котру вона, селянка з бідної полтавської родини, сприйняла з радістю, а «проводжала» зі сльозами, вбита горем. Бо голодомор

32-32 років забрав у неї двох маленьких синочків, яким так і не судилося у майбутньому стати моїми дядьками.

Вишиванку влучно назвали кодом українського народу. І визнання це до неї прийшло вже за часів незалежності.

А що ми знаємо про історію традиційної української вишитої сорочки? Вишитий

одяг носили з незапам'ятних часів. Давньогрецький історик Геродот (близько 425 рік до нашої ери), якого називають «батьком історії», у своїх працях про життя і побут скіфів писав, що традиційний одяг цього народу був прикрашений вишивкою.

А в арабських манускриптах X століття є відомості про те, що тамтешні купці розповідали про русів, які носили вишитий одяг. При розкопках на Черкащині були виявлені народний костюм і вишиванка, приблизно IV століття. Крім того, на думку етнографів історія вишиванки, її візерунок і техніка виконання ідентична з орнаментами та малюнками, які наносилися на посуд та меблі стародавніх жителів України. Вишиванка була дуже популярна в період трипільської культури і в період неоліту.

З вишиванкою пов'язана вся багатотисячолітня історія українського народу. Адже люди завжди ставилися до вишиванок як до святині. Вони передавалися з покоління в покоління, з роду в рід, береглися як реліквії...

І які б складні часи не переживали, але любов до традиційної вишивки у нас ніколи не згасала. За допомогою нитки і голки українські майстри створювали і створюють унікальні зразки всьому світу українського вбрання.

Павло СТЕПАНЬ.

Захист довкілля

ЛІТОПИСНОЇ ЛЕГЕНДИ

Читайте стор. 4-5

Асоціація фермерів Дніпропетровської області

реалізує якісне дизельне паливо Євро 5 за привабливими цінами

За якість дизельного палива Асоціація несе стовідсоткову відповідальність

067 531 01 05

РАК. Четверта стадія. Її коханого чоловіка не в змозі порятувати ніхто і ніщо. Цей вирок обухом ударив Вікторію Микитася по голові, наче з кульки, викачав з неї все повітря. З цього моменту все її життя розвернулось і пішло зовсім невідомою дорогою, на якій на жінку чигатимуть самі лиш небезпеки. Якщо раніше майже половину свого життя вона прожила, повсякчас відчуваючи надійну спину чоловіка Павла, то віднині їй доведеться звикати до того, що тепер її тил зруйновано неблаганною рукою долі, і що вона сама мусить стати підтримкою для своєї родини.

Її прийдешність склалась з лікарняних стін, різкого за-

найменшому успіхові. Вийждали на ринок у райцентр, аби самим продати вирощене збіжжя. Складали копійку до копійки, купували елементарну, але таку необхідну для обробітку ґрунту техніку. Словом, потроху розживалися.

Так у клопотах минуло 15 років. Як один день. Павло Іванович не вирізнявся багатирським здоров'ям, але за допомоги молоді дружини старався підтримувати себе в «бойовому» стані. Йому все частіше давався взнаки високий тиск, а тоді ще й почало щось боліти всередині. Коли ж після неодноразового лікування та обстеження медики нарешті змогли поставити правильний діагноз, було вже запізно.

не розбиваються. Тому жінка вирішила на тих площах і в нинішньому році вирощувати качанисту.

Незрозуміло тільки, чому її пайовики у листі, в якому посилаються на статті законів, умови договорів і т.п., дозволяють собі стиль спілкування, скажемо так, дуже далекий від ділового? Цьому підтвердження - тільки одна цитата, подана із збереженням орфографії та пунктуації: «Ми орендодавці Микитася П.І. запрошуємо Вас (а в минулому листі було звернення «ти» - Автор), бо саме Ви лізете на наші землі хазяйнувати, взяти участь у відмірі наших земель (дату повідомимо телеграмою)».

Дякувати Богу, що у важку

питання із землею – віддати паї незадоволеним, але вже в кінці сільськогосподарського сезону. Нині цього ніяк зробити, оскільки у господарки немає великих загальних площ в обробітку, а як і в багатьох - шматки орендованої землі, отож, відміряти їх посеред сезону немає можливості. А після збору урожаю Вікторія Леонідівна готова віддати все, що належить незадоволеним пайовикам разом із їхньою земельною ділянкою (паєм).

- У такій нездоровій атмосфері у мене немає ні бажання, ні потреби працювати на землі тих, хто мене кляне, - говорить В. Л. Микитася. - Нехай краще в мене землі в обробітку буде менше, але натомість почуватимуся спокійніше. Не-

Програми підтримки фермерів

Напря́м

Заступник Міністра аграрної політики та продовольства України Олена Ковальова та міжнародний економіст з питань агробізнесу Європейського банку реконструкції та розвитку Василь Говгера під час зустрічі обговорили програми підтримки малого та середнього бізнесу в АПК та покращення ефективності використання ресурсів.

Василь Говгера поінформував про мету, умови та хід реалізації зазначених програм. «З 2010 року було реалізовано 720 консультативних проєктів у всіх секторах економіки, і, як результат, понад половина учасників програми консультації покращили ефективність свого бізнесу та збільшили експорт. А у рамках програми фінансування, з 2015 року було видано майже 50 млн євро боргового фінансування у всіх галузях економіки», - зазначив міжнародний економіст з питань агробізнесу ЄБРР.

Актуальним з огляду на глобальні тенденції та зобов'язання України щодо зміни клімату є подальше впровадження програми FINTESS. Ця програма поєднує пряме фінансування та грантові кошти на впровадження кліматичних технологій, у рамках якої підприємства мають можливість залучити консультаційні та юридичні послуги або компенсувати частину інвестицій на впровадження таких технологій.

Британець продає повітря

Огакої!

У Великобританії місцевий фермер Лео де Ваттс налагодив продаж свіжого сільсько-го повітря багатим покупцям. Особливий інтерес до британського товару проявили заможні громадяни Китаю.

Повітря з гірських вершин туманного Альбйону охоче купують по 80 фунтів стерлінгів (приблизно 116 доларів) за баночку. За словами підприємця, особливо активно купують британське повітря жителі забруднених Шанхая і Пекіна, де багата еліта готова платити порядні суми за кілька вдихів. На сайті Ваттса зазначено, що повітря збирається з околиць Сомерсета, в Уельсі і Дорсеті, тому має різні аромати.

У рекламному оголошенні, зокрема, йдеться: «Повітря очищене незайманою природою, воно тече між дерев, поглинає незайману воду, проходячи через дзюркотливі лісові струмки, струмує знову між скелями, після чого повертається до незайманої краси».

За словами фермера, деякі покупці купують ємності з повітрям, не плануючи скористатися ними, вважаючи, що з часом їх вміст стане тільки дорожче.

Христина ЗАРВІЙ.

Конфлікт за землею: забрати не можна залишити

А де тут поставити кому, підкаже саме життя

паху біди і відчуття власного безсилля. На далекий задній план відійшло власне нездоров'я із шрамом на шиї після видалення щитоподібної залози і розуміння того, що їй не можна нервувати.

Як же зберігати спокій у ситуації, коли жінка щодня бачить і відмовляється вірити в те, що її чоловік тане на очах? Це ж треба бути камінною, щоб не зважати на його пекельні муки й усвідомлення невідворотності близького кінця! Та в її грудях б'ється любляче серце, котре без надії сподівається на диво.

Але дива не сталося. Хвороба забрала Павла Микитася на 57-му році життя. Той, хто був їй чоловіком, батьком, другом, назавжди відійшов за межу вічності. Їй тепер самій слід щось робити зі своїм пошматованим життям, їхньою спільною роботою, справлятися з усіма нагальними питаннями і проблемами.

Здається, наче вчора вони познайомилися, створили родину, стали разом жити і працювати. Він – суттєво старший за віком, досвідчений у житті і в роботі, вона – молоденька бухгалтерка з широко відкритими на світ очима, котра виростила без батька. Ставши її надійною підтримкою і опорою, він замінив їй увесь світ, вона ж стала для нього правою рукою, а ще жінкою, котра старалася шукати і знаходити шляхи до душ його двох дітей, котрі були не набагато менші за свою мачуху.

Разом з чоловіком дружина починала господарювати на орендованій землі. Рухалися повільно, невеликими, але впевненими кроками. Раділи

Якраз у цей час у Микитасів, котрі мешкають у селі Новозалісся П'ятихатського району, почалися проблеми з окремими пайовиками із сусіднього Веселого Подолу. На той момент Вікторії було важко так, що й словами не передати: її стан зрозуміє тільки той, хто сам пройшов через подібне випробування долі. А тут – нові труднощі.

- Усе склалося до купи, як наче спеціально, - скрушно зізнається Вікторія Леонідівна. - Але проблема в тому, що ті люди самі не знають, що вони хочуть: то дай їм грошей наперед, то вони свою землю будуть в мене забирати. Я вже їм недавно дала по дві тисячі гривень авансу. Однак тиск на мене не припиняється.

І цьому підтвердження – один з останніх листів до Вікторії Леонідівни. У ньому йдеться про те, що договори з орендарем Микитася П.І. припинили свою дію, а спадкоємці до сьогоднішнього дня не реалізували своє право отримати в оренду їхні паї, то на підставі цього автори листа запрошують Вікторію взяти участь у відмірюванні їхніх земель спеціалістами відповідних структур. Маючи всі відповідні документи правонаступництва на руках, господарка готова піти на їхні умови, але треба почекати до закінчення сезону.

І в цьому аргументі є логіка. А як по-іншому? Адже орендовану землю зорали, заборонували, двічі закультивували під кукурудзу. Сіяти там ячмінь, як пропонують Вікторії Леонідівні ці пайовики, не виходить, бо там залишилися великі грудки, які нічим

годину у Вікторії є підтримка від мами, котра сама підняла на ноги трьох дітей і яка вже більше п'яти років живе на базі господарства Микитасів. Крім мами, жінка також може розраховувати на допомогу свого меншого брата, котрий живе і працює у Виноградівці, звідки родом сама Вікторія. Зрештою, і їхній 14-літній, спільний з покійним чоловіком син, названий на честь батька Павлом, незважаючи на свій дуже юний вік, старатиметься бути підтримкою мамі та її найпершим помічником.

- І все ж я переконана, що спиратися треба тільки на саму себе, - каже Вікторія Леонідівна. - Праві були класики літератури, коли написали, що спасіння потопаючих – справа рук самих потопаючих. Так і я змушена діяти подібним чином в обставинах, що склалися.

Які б тонни думок вона не вергала щонаочі про своє життя, про те, для чого їй послані такі випробування, та щораз приходить до висновку: ніхто б і ніколи не зміг і припустити того, що станеться в реальності. Адже в її чоловіка було повно планів, задумів, завдань на найближчий і більш далекий час. А тут все в один момент обірвалося.

Вікторія Микитася старатиметься працювати по совісті і за законом. Недавно закрила приватне підприємство чоловіка і відкрила своє – з тим же прізвиськом, але вже із власними ініціалами. Договори оренди з пайовиками укладені у 2009-му на 10 років, тож строки їх ще не вийшли. Жінка налаштована мирним шляхом вирішувати конфліктне

*Закінчення.
Початок - стор. 1*

Коли на загальних колгоспних зборах у повнісінькому сільському клубі прозвучали перші слова про виділення таких площ земель, зчинився справжній рейвах. Найдужче обурювалися діди, які добре пам'ятали ще розподіл землі на «їдця» до її примусової колективізації на початку 30-х.

- Їм – по 20 гектарів, а нашим дітям та онукам що зостанеться? Хіба вони їсти не хочуть? - питання начальника облземвідділу кидали прямо у вічі. Той вкотре намагався втлумачити - мовляв, є такий закон, Верховна Рада щойно ухвалила, треба його виконувати...

- А як ваші діти забажають стати фермерами, отримають і вони! – парирував атаку аж почервонілий від постійної натуги гість.

- Ні, не піде! - кричали розпашілі сиві голови, пригадуючи добре родинне господарювання. - Раз уже колгоспу настає гаплик, діли землю на всіх! Отак буде справедливо!

Колгоспні збори тривали майже цілий день. В один з найгарячіших моментів голову обласного земвідділу почали виштовхувати з клубу в плечі... Над розбуханною юрбою ветеран праці закрутив свою патерицю, готовий власними руками повчити полтавського представника уму-розуму. Неймовірний гвалт стих лише тоді, коли за обласним держслужбовцем грюкнули двері і він опинився на осінній вулиці. Дісталось і трьом заявникам.

- Вам, хлопці – по 20 гектарів, а іншим по скільки перепаде? Ви про це хоч подумали?

Ті самі непрості питання адресувалися тепер претендентам на самостійне господарювання. Тоді довелося в живі очі побачити, що значить земля-матінка для хлібороба, який віками поливає її потом і кров'ю... Новий дивний закон усім присутнім на зборах селянам був абсолютно не до вподоби. Майбутні фермери намагалися щось пояснити, але нічого не діяло. Врешті-решт розбуханий емоції вщухли, голову облземвідділу, який терпляче чекав на холоді, впустили до залу... Після тривалих дискусій загальні колгоспні збори таки ухвалили рішення: «надати першим трьом фермерам у користування по 10 гектарів ріллі». А повного розпакування землі і самостійного господарювання на ній усім, на чому ще 1992-го наполягали жителі М'якеньківки, довелося чекати довгих сім років...

Відшуміли ті пристрасті, невдовзі народні обранці можуть дати «добро» продажу українських чорноземів. От тепер і думаю - а що б сказали з приводу двохсотгектарного «пау» в одні

руки м'якеньківські діди, які колись за двадцять гектарів завзято виштовхували в плечі обласного представника? Чи не засвістила б вдсятеро сильніше патериця над головами «реформаторів»? Можливо, ота давно і нелегко погоджена сивими головами норма у 10 гектарів і може бути максимальною площею в одні руки при купівлі землі? До того ж лише людям, які обробляють її власними руками! Не забуваймо, що найбільший ворог українського села - бідність; рілля повинна сприяти зменшенню величезної соціальної прірви між багатими і бідними. Варто дбати не про

чей, які можуть чекати нас із запровадженням ринку орної землі.

Поза сумнівом, з усіх ідей пострадянського реформування аграрного сектора України думка Анатолія Кукси є, погодьтеся, найпривабливішою. Особливо з точки зору соціальної справедливості. Певно ж, час для її «чистого» втілення в життя дещо запізнилий, але чому б не спробувати бодай рухатися у цьому визначеному, найсправедливішому напрямку? Якщо за Конституцією України всі її громадяни мають рівні права, то ця рівність, безумовно, має поширюватися і на основне національне багатство

шматками по 200 гектарів, то вона неодмінно опиниться в руках латифундистів і вони зроблять щось на зразок радянських МТС – триматимуть один потужний тракторний парк з сучасною технікою на десятки тисяч гектарів земель з невеликим кваліфікованим персоналом. Тобто села втрачатимуть не лише землю, але і робочі місця, які є зараз, залишаться без допомоги школи, дитсадку і вся «соціалка». Окрім цього, ніхто не зможе дати гарантію, що на наш ринок не зайдуть через підставних осіб іноземці, а там капітали величезні, це вже загроза національній безпеці України. Одним словом,

емці, які живуть в містах, та люди похилого віку в селах без спадкоємців. Є серед них і люди працездатного віку, які не бажають пов'язувати свою долю з аграрним господарством. Стосовно фермерів, то більшість із них хоче викупити орендовані ділянки, але конкурувати на вільному ринку вони не зможуть.

Таку сумну правду говорять нам наукові дослідження. Куди ж спішимо, чому не думаємо спочатку усім велелюдним українським віче, як здавна ведеться в Україні-Русі? У березні про нагальну необхідність створення Національної Земельної Асамблеї заявили засновник

Що дасть Україні акценти травнева «рубка»?

те, щоб скоробогатьки примножували свої статки – на це в них кеби й самих вистачить – а щоб кожен, хто вміє і бажає працювати на землі, мав таку можливість. В тому числі і молоді сім'ї. У новому законі українські селяни мають побачити перспективу для себе і майбутніх поколінь. Інакше це буде закон не для них...

Цікаві роздуми про українське життя-буття на найбагатших в світі чорноземах висловлює відомий у Придніпров'ї хлібороб, директор ТОВ «Дніпро – Н» Анатолій Кукса з Пушкарівки Верхньодніпровського району:

- Наша прекрасна земля подарована українському народу Всевишнім за його вдачу, характер. Нам треба думати над тим, як зробити, щоб після всього гіркого і лихого, пережитого за останнє століття, українці хоча б ніколи більше не голодували. Мої батьки, родина і я тривалий час працювали в колективному господарстві, в останні роки його існування довелося і головувати. Але як би парадоксально не звучала моя думка, переконаний, що найсправедливіше було б розпаювати всю орну землю не лише на членів сільгоспартілей, а порівну на всіх громадян України. Так можна неабияк підвищити престиж держави і громадянина. Вийшло б трохи менше гектара на людину, і це був би своєрідний «бонус» кожному жителю України у вигляді орендної плати. Коли ж людина відходить в інший світ, тоді її пай переходить новонародженим українцям. А фермери і всі хлібороби змагалися б між собою кращими результатами праці за право оренди землі. Ось так можна було б уникнути багатьох неприємних і страшних ре-

України, яким є орна земля! Та чи визначать такий бодай напрямок руху наші обранці нинішнього складу парламенту? Сьогодні деякі політичні сили вже наполягають на тому, що кілька мільйонів гектарів державних земель краще не пустити з молотка практично за вітром – тобто невідь-кому, як пропонують реформатори, - а розпаювати її громадянам України. Або практично згідно з ідеєю Анатолія Кукси. Недарма ж кажуть – думка матеріальна...

Як донести аксіому про згубність вільної торгівлі основним багатством України до людей, що волею випадку тримають у своїй руці владу і нею можуть бездумно кинути наші села на поталу «жовтому дияволу»? Ось ще одне переконливе свідчення хлібороба вже з Лівобережжя – фермера Віктора Середи з Юр'івки Царичанського району:

- У травні Україну може чекати страшна «рубка» в парламенті, адже частина народних депутатів таки розуміє абсурдність торгівлі землею, і їх обов'язково підтримає народ. Якщо мораторій скасують, то ніхто з фермерів не зможе купити землю, я говорив з хлопцями, ні в кого таких грошей немає. Навпаки, кошти потрібно завжди вкладати в інше – пальне, насіння, добрива, техніку і т. п., а урожаю чекати доводиться майже рік, практично ніхто не обходиться без кредитів. Так, справді незначна частина людей хоче продати свою землю, але можна дозволити продавати державі! Треба ухвалити необхідні законодавчі акти, запровадити Земельний банк, встановити єдиний податок на землю. А коли землю «нарізатимуть» величезними

треба в першу чергу думати про права селян і фермерів, бо їх не буде серед покупців землі! Тому дозвіл купувати землю можна надати лише державі.

Дійсно, саме такий непривабливий сценарій може чекати на Україну, якщо не перестанемо «танцювати» під дудку величезної закордонної фінансової допомоги. Сучасна недоля наша в тому, що ми ще не змогли, за Лесею Українкою, «життям своїм до себе дорівнятися». Що після радянської зрівнялівки ще не запровадили таких фінансових та соціальних механізмів, які б унеможливили мільярди статків одних та жебрацьке животіння інших, це все ще попереду. Зробити «рівнішим» життя українців нескладно, є великий світовий досвід, але в кого з сучасних наших «поводирів» є подібне бажання?

На загрозові наслідки скасування мораторію на продаж земель вказує і українська наука. Нещодавно доктор економічних наук Ольга Ходаківська оприлюднила такі висновки:

- Ми вивчаємо думки власників земельних паїв, фермерів та керівників сільгоспідприємств України. Очевидним є те, що частина власників землі хоче її продати. Це переважно спадко-

фонду «Аграрна наддержава» Андрій Гордійчук, експерт Інституту соціальних технологій «Соціополіс» Ярослав Макітра та керівник Аналітичного центру Аграрного союзу України Лариса Старикова. На їхню думку, в умовах злагодженої роботи Асамблеї розробка концепції, підготовки і обговорення законопроекту займуть не більше півроку, ще три-чотири місяці піде на підготовку всеукраїнського законодавчого референдуму за народною ініціативою. За умови активності суспільства та політичної волі керівництва держави до кінця року можна ухвалити збалансований документ, щоб з початком 1918-го оборот земель сільгосппризначення міг стартувати в інтересах народу України.

Нову Земельну Конституцію необхідно ухвалювати виважено, усією українською громадою, враховуючи насамперед інтереси тих, хто живе і працює на землі. Для кого земля є чимось набагато більшим за будь-яку дзвінку монету. Адже земля, як говорив Марк Твен, це товар, який ніколи більше не вироблятиметься... То як і чим можна оцінити її? Що може дати Україні намічена в травні «рубка» в парламенті?

Остан ВЕРНИГОРА.

Лише на обробленому ґрунті розквітають інші мистецтва. Тому фермери - засновники цивілізації

Даніел Уебстер, американський політик

Самовільне зайняття земельної ділянки є адміністративним правопорушенням, передбаченим статтею 53-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Його вчинення тягне за собою накладення штрафу на громадян від десяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Яка відповідальність за самовільне захоплення земельної ділянки?

Також, статтею 197-1 Кримінального кодексу України встановлена кримінальна відповідальність за самовільне зайняття земельної ділянки, яким завдано значної шкоди її законному володільцю або власнику. За вчинення такого злочину встановлене кримінальне покарання у вигляді штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів або арешту на строк до шести місяців.

Самовільне зайняття земельної ділянки, вчинене особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або групою осіб, або щодо земельних ділянок особливо цінних земель, земель в охоронних зонах, зонах санітарної охорони, санітарно-захисних зонах чи зонах особливого режиму використання земель, карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на строк до двох років.

У разі же самовільного будівництва будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, кримінальне покарання встановлюється у вигляді штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешту на строк до шести місяців, або обмеження волі на строк до трьох років, а у разі, якщо таке будівництво здійснено на земельній ділянці особливо цінних земель, земель в охоронних зонах, зонах санітарної охорони, санітарно-захисних зонах чи зонах особливого режиму використання земель - позбавлення волі на строк від одного до трьох років.

Крім того, Ви вправі звернутись до суду із позовом про звільнення самовільно зайнятої земельної ділянки.

При виявленні ознак злочину, передбаченого статтею 197-1 Кримінального кодексу України, необхідно звернутись до органів внутрішніх справ.

Як громадянину звернутись до суду із цивільним позовом про звільнення самостійно зайнятої земельної ділянки

Відповідно до частини першої статті 114 Цивільного процесуального кодексу України: «позови, що виникають з приводу нерухомого майна, пред'являються за місцезнаходженням майна або основної його частини».

У позовній заяві необхідно зазначити:

1. Найменування суду, до якого подається заява;

2. Ім'я (найменування) позивача і відповідача, а також ім'я представника позивача, якщо позовна заява подається представником, їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку, якщо такі відомі;

3. Зміст позовних вимог. Це мають бути вимоги щодо звільнення земельної ділянки, а у разі необхідності, також вимоги щодо приведення земельної ділянки у стан, придатний для її використання за цільовим призначенням, стягнення збитків, завданих неправомірними діями відповідача.

Важливо: розмір збитків необхідно обґрунтувати. Таким обґрунтуванням може бути, зокрема, обрахунок розміру шкоди, здійснений відповідним інспектором сільськогосподарства, а також інші документи та матеріали.

4. Ціна позову щодо вимог майнового характеру. У разі, якщо Ви вимагаєте відшкодування збитків або моральної шкоди, ціна позову буде дорівнювати сумі цих витрат. Якщо ж Ви вимагаєте лише звільнення земельної ділянки, у позовній заяві доцільно зазначити, що ви пред'являєте позов немайнового характеру.

5. Виклад обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги.

6. Зазначення доказів, що підтверджують кожну обставину, наявність підстав для звільнення від доказування. Такими доказами можуть бути показання свідків, акт обстеження, складений відповідним інспектором сільськогосподарства тощо.

7. Перелік документів, що додаються до заяви.

Позовна заява підписується позивачем або його представником із зазначенням дати її подання.

До позовної заяви Ви маєте додати: у разі, якщо позовну заяву підписав від Вашого імені Ваш представник - нотаріально посвідчену довіреність, квитанцію про сплату судового збору, копію позовної заяви та копії усіх доданих до неї документів відповідно до кількості відповідачів і третіх осіб, а також документи, що підтверджують Вашу позицію.

Розмір судового збору визначений Законом України «Про судовий збір» і становить 1 відсоток ціни позову, але не менше 0,2 розміру мінімальної заробітної плати та не більше 3 розмірів мінімальної заробітної плати, а у разі, пред'явлення позову немайнового характеру (наприклад, якщо Ви вимагаєте лише звільнення земельної ділянки) - 0,1 розміру мінімальної заробітної плати.

Важливо: від сплати судового збору по даній категорії справ звільнені:

інваліди Великої Вітчизняної війни та сім'ї воїнів (партизанів), які загинули чи пропали безвісти, і прирівняні до них у встановленому порядку особи;

інваліди I та II груп, законні представники дітей-інвалідів і недієздатних інвалідів I та II груп

громадяни, віднесені до 1 та 2 категорій постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи та інші категорії відповідно до норм чинного законодавства України.

Відповідно до статті 8 Закону України «Про судовий збір», враховуючи Ваш майновий стан, суд може своєю ухвалою відстрочити або розстрочити сплату судового збору на певний строк, але не довше ніж до ухвалення судового рішення у справі. З цих же підстав суд також може зменшити розмір судового збору або звільнити від його сплати.

За інформацією Земельного порталу України.

Подалова інформує Фізичні особи, звільнені від сплати земельного податку

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області повідомляє, що пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб визначені статтею 281 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі - ПКУ).

Так, відповідно до пункту 281.1 статті 281 ПКУ від сплати земельного податку звільняються:

- інваліди першої і другої групи;
- фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- пенсіонери (за віком);
- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
- фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для зазначених категорій фізичних осіб, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм, визначених підпунктом 281.2 статті 281 ПКУ.

Спадщина, яка оподатковується за нульовою ставкою ПДФО

Повідомляємо, що порядок оподаткування доходу, отриманого платником податку в результаті прийняття ним у спадщину чи дарунок коштів, майна, майнових чи немайнових прав регулюється статтею 174 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі - ПКУ).

На теперішній час ПКУ визначено три ставки оподаткування податком на доходи фізичних осіб (далі - ПДФО) спадщини: 0%; 5% та 18%.

За нульовою ставкою оподатковуються:

а) об'єкти спадщини, що успадковуються членами сім'ї спадкодавця першого та другого ступенів споріднення;

б) вартість об'єктів нерухомості, рухомого майна (зокрема, предмети антикваріату або витворів мистецтва; природне дорогоцінне каміння чи дорогоцінний метал, прикраси з використанням дорогоцінних металів або природного дорогоцінного каміння; будь-який транспортний засіб та приладдя до нього; інші види рухомого майна); сума страхового відшкодування (страхових виплат) за страховими договорами, а також сума, що зберігається відповідно на пенсійному депозитному рахунку, накопичувальному пенсійному рахунку, індивідуальному пенсійному рахунку спадкодавця - учасника накопичувальної системи пенсійного забезпечення; що успадковується особою, яка є інвалідом I-ої групи або має статус дитини-сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування;

в) вартість об'єктів нерухомості, рухомого майна (зокрема, предмети антикваріату або витворів мистецтва; природне дорогоцінне каміння чи дорогоцінний метал, прикраси з використанням дорогоцінних металів або природного дорогоцінного каміння; будь-який транспортний засіб та приладдя до нього; інші види рухомого майна), що успадковуються дитиною-інвалідом;

г) грошові заощадження, поміщені до 2 січня 1992 року в установи Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР, що діяли на території України, а також у державні цінні папери (облігації Державної цільової безпроцентної позики 1990 року, облігації Державної внутрішньої виграшної позики 1982 року, державні казначейські зобов'язання СРСР, сертифікати Ощадного банку СРСР) та грошові заощадження громадян України, поміщені в установи Ощадного банку України та колишнього Укрдержстраху протягом 1992 - 1994 років, погашення яких не відбулося, що успадковуються будь-яким спадкоємцем.

Звертаємо увагу, що відповідно до п.п.14.1.263 п.14.1 статті 14 ПКУ членами сім'ї фізичної особи першого ступеня споріднення вважаються її батьки, її чоловік або дружина, діти такої фізичної особи, у тому числі усиновлені.

Членами сім'ї фізичної особи другого ступеня споріднення вважаються її рідні брати та сестри, її баба та дід з боку матері і з боку батька, онуки.

Які платники мають право на отримання бюджетної дотації?

Право на отримання бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції мають юридичні особи та фізичні особи - підприємці, основною діяльністю яких є постачання сільськогосподарських товарів у визначенні пункту 2.15 статті 2 Закону України від 24.06.2004 №1877-IV «Про державну підтримку сільськогосподарства України» зі змінами та доповненнями (далі - Закон №1877), вироблених ними на власних або орендованих основних засобах.

При цьому питома вага вартості таких сільськогосподарських товарів становить не менш як 75% вартості всіх товарів, поставлених ними протягом попередніх 12 послідовних звітних податкових періодів сукупно, та які на кінець звітного періоду (місяця), за який проводиться бюджетна дотація, в установленому порядку включені до Реєстру отримувачів бюджетної дотації, сформованого Державною фіскальною службою України.

Для внесення до Реєстру отримувачів бюджетної дотації сільськогосподарський товаровиробник подає до контролюючого органу за місцем свого обліку як платника податку на додану вартість заяву за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику.

Форма заяви про внесення сільськогосподарського товаровиробника до Реєстру отримувачів бюджетної дотації та про зняття сільськогосподарського товаровиробника з реєстрації як отримувача бюджетної дотації затверджена наказом Міністерства фінансів України від 23.02.2017 №275 (zareestrovano у Міністерстві юстиції України 28.02.2017 за №268/30136).

Сільськогосподарський товаровиробник також повинен здійснювати види діяльності, визначені виключно пунктом 16-1.3 статті 16-1 Закону №1877.

Шановні читачі! Надсилайте свої запитання з правової тематики на пошту чи електронну адресу редакції. Наші юристи дадуть Вам кваліфіковані відповіді.

Прогноз

Для того, щоб мати максимально точне уявлення про те, що ж нас таки чекає влітку 2017 року в Україні необхідно уважно вивчити і означити з можливим прогнозом синоптиків на кожен окремо взятий місяць, що в свою чергу допоможе створенню повної картини обстановки.

По-перше, червень. Найперший місяць, швидше за все не принесе дуже спекотної погоди, хоча все безпосередньо залежатиме від регіону, адже для кожного окремо взятого краю та регіону характерні свої кліматичні особливості і зони.

Але, якщо вірити прогнозам, то ймовірно істотна відміна від літа минулого року, яка буде полягати в тому, що температурний стовпчик по всій країні буде трохи вищим майже на 3 градуси тепла. Але все ж не варто побоюватися аномальної спеки в цьому місяці, причому і холоду теж не буде. Що стосується опадів, то вони, звичайно, будуть, але в міру, і не будуть занадто набридливими і навряд чи зможуть зіпсувати відпочинок.

По-друге, липень. Місяць, який по праву можна назвати і вважати найбільш спекотним, чи це буде в 2017 році?

Відразу варто зазначити, що температурний стовпчик не вийде за рамки і межі розумного, а, отже, можна буде по-справжньому насолодитися м'яким, теплим і ласкавим повітрям, особливо на морському узбережжі. Що стосується морського узбережжя, то тут синоптики обіцяють в цьому місяці ясні дощі, які в основному будуть в липні і тільки на півдні та в центральній частині України. Який з цього можна зробити висновок – на відпочинок в Україну в 2017 році найкраще вирушати у другій половині місяця, позаяк там погода найбільш сприятлива і комфортна.

По-третє, серпень. В Україні цього місяця сонце, як ніколи, радує своїм теплом і ласкавими променями. Іншими словами, в серпні 2017 року погода повинна бути ясною, сухою і практично без опадів.

Другий урожай картоплі

Улітку звільняються грядки після ранніх овочів. Хочете отримати ще ще один урожай картоплі? Для цього треба знати, як її вирощувати в цю пору.

ОДНА з основних причин низької врожайності картоплі в південних регіонах – швидке її виродження при весняних посадках під тривалим впливом високої температури і при інтенсивному льоті попелиці в спекотні літні місяці. Найбільш надійний спосіб отримання здорової насінневої картоплі – літні посадки. У нього є і недоліки: тривале (9-11 місяців) зберігання посадкового матеріалу, складне і дороге в промислових умовах, а також ураження рослин вірусними хворобами картоплі приблизно один раз в 5 років більш значне, ніж при весняних посадках, особливо в тих випадках, коли погодні умови в серпні-вересні сприятливі для комах-переносників вірусних хвороб. І все-таки літня посадка картоплі – це досить надійний прийом для насінництва, і їм варто скористатися.

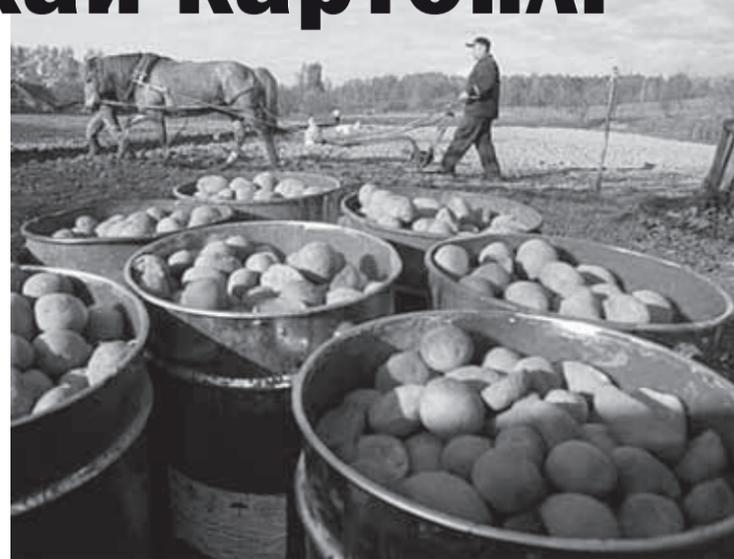
Підготовка ґрунту. Під літні посадки відведіть найбільш родючі, добре забезпечені вологою ділянки, які треба готувати за типом чорного пару. На зрошуваних землях літні посадки картоплі розміщуйте як повторні культури після збирання озимих жита і ріпаку, вико-горохової, горохово-вівсяної сумішей та інших культур що рано збираються. Залежно від родю-

чості ґрунту внесіть як мінімум на 1 м² 0,5-1 кг перегною або компосту, 15-20 г аміачної селітри, 30-40 г суперфосфату і 10-15 г калійної солі. Перекопайте ґрунт на глибину близько 30 см.

Підготовка насінневих бульб. Для літніх посадок картоплі придатні тільки здорові бульби, краще завезені з більш північних і західних регіонів. Непридатні бульби веретеноподібної, грушоподібної та інших потворних форм. Відібрані бульби закладіть на пророщування та озеленення, періодично видаляючи хворі, що загнили, без паростків або з ниткоподібними паростками.

На бульбах, де утворюються короткі товсті паростки, залучають різні види попелиць. При довжині паростка 6-8 мм збризкайте насінневу картоплю препаратами Бі-58 (15-18 р), децисом (30 г), розведеними в 4 л води, іншими дозволеними для використання препаратами.

Для економії насінневого матеріалу бульби масою понад 80 г за 1-2 дні до посадки розріжте на частини за 35-45 г, але так, щоб на кожній було не менше двох паростків, щоб уникнути загнивання перед посадкою обробіть їх препаратом ТМТД (35 г на 10 кг картоплі).

Садіння бульб проводите в ранкові або вечірні години тільки у вологий ґрунт на глибину 8-10, а без зрошення – 10-12 см від верхньої частини бульби.

Догляд за літньою посадкою картоплі. Залежно від кількості опадів у сезон проведіть 3-5 поливів, 2-3 розпушування і підгортання рослин перед змиканням бадилля. Для профілактики фітофторозу обприскайте рослини 1% бордоською рідиною або її замінниками. Підготуйтеся до боротьби з колорадським жуком при появі сходів: використовуйте золон (15 г на сотку), децис (3 г на сотку) та інші дозволені до використання препарати. У серпні-вересні проведіть ретельні дво-триразові очищення від вироджених, слаброслих, хворих рослин.

Прибирання і зберігання літньої посадки картоплі. Приступайте до викопування бульб після заморозків, але не пізніше 20 жовтня, і закінчуйте не пізніше 30 жовтня, так як можливі великі втрати врожаю з-за дощової погоди. Якщо після цих заморозків встановиться тепла погода, то копку відкладіть на 5-6 днів, щоб бульби краще дозріли і шкірка на них огрубіла. При відсутності заморозків бадилля перед збиранням скосіть.

Збирайте навіть найдрібніші і розрізані бульби, так як при весняній їх посадці вони дають високі врожаї продовольчої картоплі. Намагайтеся не пошкодити шкірку бульб, щоб вони не загнили при зберіганні. Зберігайте насінневу картоплю від літньої посадки для посадки навесні при температурі 4-5°, а для літньої – при 2-3°С.

Що пити, коли так хочеться...

Здоровенькі були!

ВИБИРАЮЧИ їжу та напої, більшість із нас керуються хвилиним принципом «смачно, швидко, зручно», не думаючи про те, що нам від природи дістався лише один організм, і турбота про його здоров'я лежить винятково на нас.

Що ж ми вибираємо? Переважно, всі готові до вживання напої, вкрай перевантажених цукром, що містять багато порожніх калорій і жодних корисних для організму компонентів. Вживаючи солодкі напої, ви поступово набираєте вагу і збільшуєте ризик розвитку цукрового діабету. Це відбувається тому, що цукор із напою викликає різке підвищення рівня глюкози. Для організму така кількість глюкози не потрібна. Тому частина її відкладається у вигляді жиру.

Стосовно інших напоїв, то вони мають свої переваги та недоліки і у помірних кількостях можуть входити до складу здорового харчування. Які це напої?

Чай та кава: вільні від калорій до тих пір, поки ви не поклали у них цукор і вершки. Чай та кава містять понад 260 біологічно активних речовин і мають виражений тонізуючий, сечогінний та спазмолітичний вплив на організм.

У зеленому чаї містяться речовини - катехіни, які захищають оболонки (мембрани) наших клітин від руйнівної дії вільних радикалів. Крім того, чай - це один із найпоширеніших адаптогенів, тобто речовин, які

Скоро літо, і невдовзі постане питання, чим тамувати спрагу. Вода – це напій, який найкраще відповідає цій вимозі. Серед розмаїття варіантів напоїв, без сумніву, вода є найкращим вибором: вона вільна від калорій і її достатньо просто налити у склянку.

допомагають організму адаптуватися до несприятливих факторів зовнішнього середовища. Як кава, так і чай сприяють зниженню вмісту етанолу (спирту) у крові та печінці, та його токсичного місцевого продукту розпаду в організмі - ацетальдегіду.

Результати світових дієтологічних шкіл підтверджують, що неміцно заварений чай та кава корисні при захворюваннях печінки та жовчовідних шляхів. Єдине, що важливо - це індивідуально підібрані дози цих напоїв.

Для більшості людей чай і кава корисні, і лише для тих, хто має порушення у роботі серцево-судинної системи, вживати їх потрібно помірною. Безпечна доза чорної натуральної кави - не більше 2-х, зеленого чаю - не менше 2-х чашок на день.

Молочні продукти - це джерело повноцінного білка, ряду вітамінів та мінеральних речовин. У них особливо благотворне співвідношення кальцію і фосфору. Але цільне молоко також містить немало калорій, тому не потрібно його пити більше, ніж 1-2 склянки на день, а тим, у кого проблеми із зайвою вагою, бажано вибирати цей корисний напій із низьким вмістом жиру.

Алкоголь: залежно від виду алкогольного напою, він може тонізувати, а може бути і справжньою отрутою для організму, тому помірність є ключовим фактором.

Найбільш благотворний вплив на здоров'я людини виявляють натуральні червоні вина. У них міститься антиоксидант ресвератрол, який знижує ризик захворювань серця та судин і має антиканцерогенну дію. У 140 г вина міститься не менше 100 калорій.

Перевищувати дозу 10-15 грамів 96-градусного етанолу не рекомендується, для запобігання наслідків для здоров'я.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:fermer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1783907. Тираж 10 000.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Календарик

22 травня -
ВЕСНЯНИЙ МИКОЛАЙ

22 травня відзначається як день перенесення мощей святого Миколая Чудотворця, в народі ж кажуть – «весняного» Миколи.

Вперше це свято було встановлено папою Урбаном II в XI столітті. До українського церковного календаря день Миколая у травні увів митрополит Єфрем при кінці XI ст., тож в Україні цей день святкувався.

Колись у цей день господарі виводили коней у поле на першу пашу і священники служили посеред села молебні та кропили коней свяченою водою. У цей час в полі вершники їздили верхи – «щоб нечиста сила коней не мучила». У народі уклалося декілька приповідок з цієї нагоди:

«Прийшов Миколай - коней випасай», «Юрій з теплом, а Микола з кормом».

Від цього дня починали стригти овець і сіяти гречку, тож склалася приповідка: «До Миколи не сій гречки і не стрижи овечки».

На Київщині і на Поділлі у цей день був звичай робити «заздравні» (щоб усі були здорові) обіди, які називалися нікольщиною. Звідси пішла ще одна приповідка: «Понаставляли тих мисок, як на нікольщині!»

За народними віруваннями, святий Миколай є покровителем мореплавців. Козаки перед довгою мандрівкою морем завжди служили молебень Богородиці й Миколаєви Угоднику.

На перший погляд про українську хату ми ніби знаємо багато, але водночас мало.

ХАТА для українця – цілий світ, фантастичний всесвіт, де люди переймалися буденними клопатами, кохалися, народжувалися і вмирили, щоб поступитися місцем прийдешнім поколінням.

Побудувати дім означало не тільки закласти фундамент і викласти стіни, але й створити родове вогнище, народити дітей, виховати їх вірними, добрими людьми.

В уявленнях наших пращурів хата подібна до дерева життя: підмурак, призьба – корені, стіни – стовбур, дах – верхів'я. Призьба підводилася чорним кольором, оскільки символізувала межу між «тим» світом, де спочивають пращури, і «білим світом», який презентувався білими стінами.

Хата вважалася повноцінним житлом тільки тоді, коли її спорудження увінчувалося розписом. Люди вірили, що усілякі напасті – це наслідок дій демонічних сил. Саме вони насилають бурі, град, повені, різні хвороби, часто набирали подоби упирів, вовкулак, русалок. Їм треба було протистояти, тому й вигадувалися найрізноманітніші способи.

І найсильнішим відвертачем зла був вогонь та його «відповідник» – червоний колір. Саме такою смугою вище долівки обводили стіни. Отже, створювалося замкнене коло, яке вкривало доступ до хати нечистих сил. Магічне значення мали й настінні розписи. Наприклад, різні барвисті зображення, орнаменти мали на меті так захопити увагу лихого сили, щоб відвернути її від людей.

ПОКУТЬ. Найсвятішим місцем у традиційній селянській хаті є покуть. У давнину тут вивішували вишиті рушники і писанки.

Після прийняття християнства тут розміщували ікони із зображеннями Ісуса Христа і Божої Матері, до яких рушники вже були про-

Покуть та поріг української хати

3 діда-прадіда

сто прикрасою, ознакою особливої поваги.

Всі важливі події в родині відбувалися, біля покуті: весільний посад молодих, перша купіль немовляти, прощання з покійним.

За іконами на покуті клали священні реліквії: свячену вербу, шматочок свяченої паски, громничу свічку, свячену воду. Тут ставили Дідуха на Різдво, молилися у щасливий час і лиху годину, присягалися, давали обітницю, просили благословення.

ПОРІГ виступає символом початку чи закінчення дому. За народними віруваннями - то місце перебування душ предків, що зв'язано з первісним звичаєм ховати мерців у хаті і часто під порогом. Тому й відомо чимало звичаїв і обрядів, наприклад, йдучи до вінчання «віддавали честь» йому паляцями, топірцями (на Гуцульщині) чи гільцем.

Молоді мусили переступити поріг правою ногою. У деяких районах збереглася традиція застеляти його веретами (килимами з грубої вовни). Коли наречена переходить до хати свого судженого, її переносять через поріг, бо духи предків нової родини ще її не знають, а тому можуть поставитися до неї не зовсім приязно.

Біля порогу відбувалася церемонія єднання двох родових вогнів (в обряді «запрошення на весілля»): мати молоді і сестра нареченого ставили на поріг праві ноги, з'єднували вогні свічок, цілувались, тільки після цього поїзд молодого заходив до хати й сідав з усією весільною дружиною на покуті.

Похоронний обряд вимагав під час винесення труни з хати тричі стукати нею об поріг, що означало своєрідне прощання померлого з домом, предками. А для того, щоб його душа не поверталась, зарубували сокирою поріг з боку від середини хати. У багатьох українських селах Східної Словаччини під час новосілля відрубували на порозі півневі голову, щоб задобрити «духів».

Ще й досі заведено, що підмітати хату починають від порога до покуті. Це для того, щоб добре йшло до хати, а не з хати. На Гуцульщині перед хрещенням дитину клали на застелений поріг, а мати тричі переступала через нього. Потім дитину брала кума на руки і, перехрестивши, ступала до сней, під порогом яких лежав ніж. Його, після виходу куми, хтось підіймав і подавав через вікно матері. Так замовлялося проти лихого. Дитину, яка плакала, купали на порозі задніх дверей.

Добре відомо, що у багатьох місцевостях магічними властивостями наділяють ще й досі підкову, прибиваючи її до порога чи над ним. Повелося це, мабуть, відтоді, коли коні відігравали важливу роль у житті людини (кочівника чи землероба), виступаючи головною прикметою багатства і суспільної значимості того, кому вони належали.

Незвичайні начинки для вареників

3 грибами і капустою

Відварені гриби пропустити разом з капустою через м'ясорубку. Обсмажити подрібнену цибулю, додати капусту і гриби. Все перемішати і поставити на пару хвилин на сильний вогонь. Остудити масу, а потім посолити і поперчити.

3 яйцями і зеленою цибулею

Подрібнити 3 варених яйця і зелену цибулю і все перемішати. Посолити і поперчити за смаком.

3 буряком

Два буряки загорнути у фольгу і поставити на годину в духовку. Запікати до м'якості, потім натерти на крупній тертці. Додати 1,5 склянки рикотти і 2 ст. л. панірувальних сухарів.

3 м'яким сиром і печерицями

Нарізати кубиками цибулю, болгарський перець і гриби та злегка обсмажити все на олії. Охолодивши масу, додати петрушку і м'який сир.

3 капустою і м'ясом

Дрібно нарізати капусту, цибулю і обсмажити в олії. Змішати з м'ясним фаршем.

3 сьомгою і ананасами

Дрібно нарізати свіжий ананас і рибу, поперчити, додати щіпку сушеного базиліка і трохи оливкової олії.

3 грибами та квасолею

3 відвареної квасолі зробити пюре, додати дрібно нарізану і вже підсмажену цибулю, варені гриби, а також червоний перець і сіль.

3 морквою і зеленою цибулею

Натерти на середній тертці моркву, посолити за смаком, тушкувати на сковороді в олії до напівготовності. Дрібно нарізати зелену цибулю і змішати її з морквою.

3 гарбузом

Дрібно нарізати цибулю, часник і петрушку, а гарбуз – кубиками. Все потушкувати протягом 10 хвилин.

3 помідорами і сиром

Дрібно нарізати помідори, сир (підійде моцарела) і базилік. Посолити і поперчити за смаком. Ретельно все перемішати.

3 яблуками і горобиною

Горобину змішати з нарізаними соломкою яблуками і медом.

3 яблуками та корицею

Нарізати соломкою яблука, додати трохи цукру і кориці, розмішати і залишити на 15 хвилин, а потім приступити до приготування.

Кумо, ви любите вчорашні вареники?

- Люблю.

- То приходьте, кумо, завтра!

- О Боже, чому світ такий жорстокий? Чому прекрасні творіння світу цього можуть робити так боляче?!

- Що з тобою?

- Гарячим вареником обпікся.

Прийшов сусід до сусіда в гості, а той лишає його обідати. Бажаючи показати сусідові, що нічого не шкодує для нього, хазяїн обернувся до жінки та й каже:

- Коли жирувати, так жирувати: бий, жінко, і друге яйце в борці.

Приїхав чоловік на ярмарок, а хліба забув узяти з дому.

Купив калач, з'їв – мало.

Купив другий – ще хочеться.

Купив третій – усе голодний. Тоді він за останню копійку взяв у перекупки бублика і, як його з'їв,

відчув, щип наївся. Сидить чоловік на возі та й думає:

«Три калачі з'їв, усе голодний був, а одним бубликом наївся. Зле я зробив, що не з бублика почав».

До садиби фермера під'їздить автівка, звідти вискакує чоловік і починає лонитися в дім. Двері відчиняє дочка фермера:

- Доброго дня, ви, мабуть, за бичком? Три тисячі гривень, бичок із чудовим родоводом, успіх гарантований!

- Ні, дівчино, мені треба поговорити з вашим батьком!

- Ну, якщо для вас це дорого, можу запропонувати бичка без родоводу за дві тисячі, але також добра порода, успіх також гарантований!

- Та ж ні, дідько його забирай! Я хочу поговорити про вашого брата, моя дочка вагітна від нього!

- Ой, ну тоді вам і справді треба до батька; я не знаю, скільки він захоче взяти з вас за брата.

Пишіть:

49000, м. Дніпро,

вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:

786-02-21,

098-183-00-18,

050-850-72-74

Передплатити

«Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.